

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

De sanctissimo Pœnitentiæ sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

iure Abbatum, tom. 2. disput. 7. quæst. 2. Ego ipse de officio, & potest. Parochi cap. 22. à princip. qui ferè omnes numeris immediate seqq. resolvunt non posse Presbyteros hoc Sacramentum administrare nisi habeant iurisdictionem, & ab Ecclesia non impediatur, ac propterea graviter peccare qui non est proprius Sacerdos, aut Parochus, vel qui facultatem non habet à proprio Parocho, si hoc Sacramentum ministraverit, quia hoc ad proprii Pastoris pertinet officium, & nullus mittere debet falcem in messem alienam, sibi que alienam iurisdictionem usurpare.

2. Regulares autem Sacerdotes, qui clericis, secularibus, siue laicis Sacramentum hoc sine proprii parochialis Presbyteri speciali licentia ministraverint, ipso iure excommunicationem incurrere Sedi Apost. specialiter reservatam probat text. in Clement. 1. de privileg. & ex illa colligunt Henric. in summ. lib. 13. cap. 40. §. 4. littera N. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 60. art. 2. versic. decima, Zerol. d. verb. Extrema unctio, §. 2. Azor. insit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 13. quæst. 5. vers. primus, Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quæst. 44. Ludovic. Miranda in man. Pralator. tom. 1. quæst. 46. art. 1. Aloys. Ricc. in praxi aerea resolut. 210. versic. duodecimo, Laçana in summ. quæstionum Regular. cap. 9. num. 31. & cap. 21. num. 10. Bonacin. d. puncto 4. num. 6. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi part. 3. allegat. 50. num. 96. secundum Lugdunen. impress. & de offic. & potest. Parochi e. 22. num. 3.

3. Omnibus tamen, & singulis Fratribus professis, conuersis, oblati, donatis, novitijs, & servitoribus secularibus, aut pauperibus in hospitalibus suis degentibus, posse ipsos Regulares Sacramentum hoc toties, quoties necessarium fuerit, ministrare absque alicuius pœnæ incursum, concessit Eugenius IV. Fratribus Minoribus, referunt Ludovic. Miranda d. art. 1. vers. sed pre. Portel. in dubijs rogul. verb. famuli, seu familiares, num. 1. Tambur. d. disput. 7. q. 3. in princip. Hieron. Roder. in compendio quæst. regul. resolut. 64. num. 1. Ego ipse d. cap. 22. num. 4.

4. Excommunicationem dicta Clement. 1. de privileg. non incurrere Religiosos administrantes cum rathabitatione Parochi, vel in casu necessitatis ipso absente, resolvunt plures citati à Bonacin. d. quæst. unica, puncto 4. num. 6. quibus addo Fr. Ludovic. Miranda d. quæstione 49. art. 2. conclus. unica, in princip. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 9. cap. 4. num. 9. Tamburin. d. disput. 7. quæst. 2. Posse enim quemcumque alium Sacerdotem non excommunicatum, aut suspensum licite ministrare hoc Sacramentum si Parochus adsit, vel non possit, aut per manifestam iniuriam nolit hoc Sacramentum ministrare, ex interpretativa, seu presumpcia Episcopi, vel Papæ licentia, si pro ea petenda Superior adiri nequeat, tenent Henric. d. lib. 3. e. 1. §. 4. Soar. tom. 4. de pœnitent. disput. 44. sect. 2. Aegid. de Coninck d. disput. 19. num. 9. Fernandez d. §. 1. num. 8.

prope fin. Zambran. de casibus in articulo mortis, cap. 5. dub. 8.

Plures Sacerdotes simul cum Curato eodem tempore posse Extremam unctioem dare, itaut unus unum sensum ungat, itidem prolata forma partiali, asserunt Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 62. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Extrema Unctio habet, Aegid. de Coninck d. disput. 19. dub. 9. Posseuin. de officio curati cap. 9. sub num. 8. Bonacin. d. puncto 4. num. 7. vbi subdit hoc non esse faciendum sine necessitate, alias incurrerit peccatum mortale, Ludovic. à S. Ioanne d. loco num. 7.

a. Infirmis adhibendam, &c.] Vide Henric. d. lib. 3. cap. 11. à princip. Zerol. d. verb. Extrema unctio §. 3. & de sacram. Pœnit. cap. 1. §. 7. vers. dico scemad. Galet. in margarita casuum conscient. eod. verb. Extrema ministraverint, 1. Posseuin. d. cap. 9. num. 4. in princip. Aegid. de Coninck d. disput. 19. dub. 7. Ludovic. Miranda d. q. 49. art. 2. conclus. 2. Ludovic. à S. Ioanne d. art. 5. à num. 5. Hurtado d. tract. de Extrema unct. diffie. 10. Fr. Emman. dicta quæst. 79. art. 2. Bonacin. d. quæst. unica puncto 5. num. 1. vbi num. 6. subdit parochum administrare debere hoc Sacramentum cum viderit hominem esse morti proximum ob pestem, ob tactum viperæ, vel ob rabidum morsum, & addit Chapeauille in tract. de modo administrandi Sacramenta a tempore pestis, cap. 5. quæst. 11. Sacramentum hoc sub conditione posse administrari, quamvis etiam adhibito medicorum iudicio probabiliter dubitetur, an homo peste infectus, & consequenter in periculo mortis sit, necne? de quo Ego ipse d. cap. 22. num. 22. & seq.

Ad exhibendum tamen hoc Sacramentum non esse expectandum articulum, quo infirmus omni prorsus sensu careat, aut quo omnino ipsius desperata sit salus, advertunt Nald. in summ. verb. Extrema unctio num. 1. Aegid. de Coninck d. disput. 19. dub. 7. num. 24. Posseuin. d. cap. 9. num. 5. Ludovic. Miranda d. quæst. 49. art. 2. conclus. 3. Bonacin. d. puncto 5. num. 7. Nec esse necessarium vi infirmus in lecto iaceat; quia etiam extra lectum iungi posse, v. g. peste infectum, hydropticum, & phthisicum, resolvunt Henric. d. lib. 3. cap. 11. §. 1. Zambran. d. cap. 5. dub. 3. Senes quoque, qui in senectute deficient, absque alia infirmitate iungi posse, tenent Bonacin. d. puncto 5. num. 6. in princip. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 69. Ludovic. Miranda d. quæst. 49. art. 2. conclus. 8. vbi idem dicit de mulieribus in partu iam iam deficientibus, & similibus.

β. Iterum huius Sacramenti subsidio, &c.] Vide Victor. in sum. num. 224. Henric. d. lib. 3. e. 8. §. 4. Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 40. in fine. Fr. Emman. d. q. 79. art. 4. Petr. de Ledefma in summ. p. 1. de Sacram. vbi de Sacram. Extremæ unctioem, e. 8. Aegid. de Coninck d. disput. 19. à num. 26. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 49. Bonacin. d. quæst. unica puncto 6. num. 4. Posseuin. d. e. 9. num. 18. Molset. in summ. Theolog. moralis tract. 4. e. 3. n. 55. Paul. Layman d. e. 4. n. 5. metipsum de officio, & potest. Parochi e. 22. nu. 78. Torreblanca d. lib. 2. e. 11. n. 41.

De Sanctissimo Pœnitentiæ Sacramento.

- 1 Pœnitentia est verè & propriè Sacramentum pro fidelibus, quoties post Baptismum in peccata labuntur.
- 2 Baptismus, & Pœnitentia Sacramenta duo distincta sunt.
- 3 Pœnitentia vocatur secunda post naufragiū tabula.
- 4 Verba Domini, Accipite Spiritum sanctum, &c. intelliguntur de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentiæ.
- 5 Actus tres in pœnitente requiruntur quasi materia Sacramenti Pœnitentiæ, videlicet contritio, confessio, & satisfactio.
- 6 Contritio bona ex quibus non eliciatur.
- 7 Confessio sacramentalis instituta & ad salutem necessaria est iure diuino, & modus secretè confitendi est à Christo institutus.

- 8 In Sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium est iure diuino confiteri omnia & singula peccata.
- 9 Integritas confessionis.
- 10 Peccata omnia mortalia post Baptismum commissa necessariò explicanda sunt in confessione.
- 11 Circumstantiæ quæ peccati speciem mutant.
- 12 Confessio omnium peccatorum non est impossibilis, sed ad eam tenentur omnes & singuli Christi fideles semel in anno.
- 13 Absolutio sacramentalis Sacerdotis est actus iudicialis, non nudum ministerium.
- 14 Sacerdotes in peccato mort. existentes ligandi & soluendi potestatem habent.
- 15 Sacerdotes soli sunt ministri absolutionis.
- 16 Episcopus habet ius referuandi casus, & casuum referuatio

servatio prohibet quominus Sacerdos à reſervatis verè abſoluat.

17 *Per pœnitentiam non deletur ſemper tota culpa, & ſimul tota pœna.*

18 *Pro peccatis quoad pœnam temporalem Deo per*

Chriſti merita ſatisfit pœnis ab eo inflictis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote iniunctis.

19 *Satisfactionibus pœnitentes per Chriſtum Ieſum peccata redimunt.*

20 *Claves Eccleſiæ datæ ſunt ad ſoluendū, & ligandum.*

CANON I.

Si quis dixerit, in Catholica Eccleſia^a Pœnitentiam non eſſe verè, & propriè Sacramentum, pro fidelibus quoties poſt Baptiſmum in peccata labuntur ipſi Deo reconciliandus, à Chriſto, Domino noſtro inſtitutum: anathema ſit.

CANON II.

Si quis Sacramenta confundens, b ipſum Baptiſmum Pœnitentiæ Sacramentum eſſe dixerit, quaſi hæc duo Sacramenta diſtincta non ſint, atque ideo Pœnitentiam non rectè ſecundam^c poſt naufragium tabulam appellari: anathema ſit.

CANON III.

Si quis dixerit, verba illa Domini^d Saluatoris: Accipite Spiritum ſanctum, quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta ſunt, non eſſe intelligenda de poteſtate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentiæ, ſicut Eccleſia Catholica ab initio ſemper intellexit, detorſerit autem contra inſtitutionem huius Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Euangelium, anathema ſit.

CANON IV.

Si quis negauerit, e ad integram, & perfectam peccatorum remiſſionem requiri tres actus in pœnitente, quaſi materiam Sacramenti, Pœnitentiæ, videlicet, Contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, quæ tres Pœnitentiæ partes dicuntur, aut dixerit, duas tantum eſſe Pœnitentiæ partes, terrores ſcilicet incuſſos conſcientiæ, agnito peccato, & fidem conceptam ex Euangelio, vel abſolutione, qua credit quis ſibi per Chriſtum remiſſa peccata, anathema ſit.

CANON V.

Si quis dixerit, f eam Contritionem, quæ paratur per diſcuſſionem, collectionem & deteſtationem peccatorum, qua^b quis recogitat annos ſuos in amaritudine animæ ſuæ, ponderando peccatorum ſuorum gravitatem, multitudinem, ſeditatem, amiſſionem æternæ beatitudinis, & æternæ damnationis incurſum, cum propoſito melioris vitæ, non verum & vtilem dolorem, nec præparare ad gratiam, ſed facere hominem hypocritam, & magis peccatorem, demum illam eſſe dolorem coactum, & non liberum ac voluntarium anathema ſit.

CANON VI.

Si quis negauerit^h Confessionem ſacramentalem vel inſtitutam, vel ad ſalutem neceſſariam eſſe iure diuino, aut dixerit, modū ſecretè confitendi ſoli Sacerdoti, quem Eccleſia Catholica ab initio ſemper obſervavit, & obſervat, alienum eſſe ab inſtitutione, & mandato Chriſti, & inuentum eſſe humanum, anathema ſit.

CANON VII.

Si quis dixerit, i in Sacramento Pœnitentiæ ad remiſſionem peccatorum neceſſarium non eſſe iure diuino, confiteri omnia & ſingula peccata mortalia, quorum memoria cum debita, & diligenti præmeditatione habeatur, etiam occulta, & quæ ſunt contra duo vltima Decalogi præcepta, & circumſtantias, quæ peccati ſpeciem mutant: ſed eam Confessionem tantum eſſe vtilem ad erudiendum, & conſolandum Pœnitentem, & olim obſervatam fuiſſe tantum ad ſatisfactionem canonicam imponendam: aut dixerit, quos omnia peccata confiteri ſtudent, nihil relinquere velle diuinæ miſericordiæ ignoſcendum: aut demum, non licere confiteri peccata venialia, anathema ſit.

CANON VIII.

Si quis dixerit, Confessionem omnium peccatorum, qualem Eccleſia ſervat, k eſſe impoſſibilem, & traditionem humanam, à pijs abolendam: aut ad eam non teneri omnes, & ſingulos, vtriuſque ſexus, Chriſti fideles, iuxta magni Concilij^l Lateranenſis conſtitutionem, ſemel in anno, & ob id ſuadendum eſſe Chriſti fidelibus, vt non conſiteantur tempore Quadrageſimæ, anathema ſit.

CANON IX.

Si quis dixerit, m Abſolutionem ſacramentalem Sacerdotis non eſſe actum iudicalem, ſed nudum miniſterium pronuntiandi, & declarandi remiſſa eſſe peccata confitenti: modò tantum credat, ſe eſſe abſolutum: aut Sacerdos non ſerio, ſed ioco abſoluat: aut dixerit, non requiri Confessionem pœnitentis, vt Sacerdos eum abſolvere poſſit, anathema ſit.

CANON X.

Si quis dixerit Sacerdotes, qui inⁿ peccato mortali ſunt, poteſtatem ligandi, & ſoluendi non habere, aut non ſolos Sacerdotes eſſe miniſtros abſolutionis, ſed omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus eſſe dictum: o Quæcumque ligaveritis ſuper terram, erunt ligata & in cælo: & quæcumque ſolueritis ſuper terram, erunt ſoluta & in cælo: & quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueris, retenta ſunt: quorum verborum virtute quilibet abſolvere poſſit peccata, publica quidem per correptionem duntaxat, ſi correptus acquieverit, ſecreta verò per ſpontaneam confessionem, anathema ſit.

Barboſ. in Colleſt. in Concil. Trid.

a Suprà c. 1. de pœnit.
b Suprà c. 2.
c Cap. 2. poſt naufragium, de pen. diſt. 1.
d Ioan. 20. Matth. 6. ſuprà cap. 1. Scilicet ſeſſi. de iuſtificat. cap. 14.

e Suprà c. 3. de pœnit.

f Suprà c. 4. de pœnit. l. 1. c. 28.

g Suprà 5. de pœnit. Clemens 1. in epiſt. ad Iacobum. Concil. Cabilon. c. 8.

h Suprà c. 1. Deut. 5.

k Suprà c. 5. Concil. Lat. ſub Innoc. 5. c. 21. & c. om. nis vtriuſ. que. de pœnit. & remiſſi. m Suprà c. 6. in ſin. de iu. ſtific.

n Sup. c. 1. & 9. de pœnit. o Matth. 16. & 18. Ioan. 20.

CANON XI.

p. Suprà c. 8. e. si Episc. de pœnit. in 6. c. de cœtero. & c. de monialibus. de sent. excom. cum simil. q. Suprà c. 8. de pœnit.

Si quis, dixerit, Episcopos non habere ius referuandi sibi casus, nisi quo ad externam politiam, atque ideo casuum reservationem non prohibere, quo minus Sacerdos a referuatis verè absoluat, anathema sit.

CANON XII.

Si quis dixerit, totam pœnam simul cum culpa remitti semper à Deo, satisfactionemque pœnitentium non esse aliam, quam fidem, qua apprehendunt Christum pro eis satisfecisse, anathema sit.

CANON XIII.

r. Suprà c. 8. & 9.

Si quis dixerit, pro peccatis, quo ad pœnam temporalem, minimè Deo per Christi merita satisfieri pœnis, ab eo inflictis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote iniunctis, sed neque sponte susceptis, vt ieiunijs, orationibus, elemosynis, vel alijs etiam pietatis operibus, atque ideo optimam pœnitentiam esse tantum nouam vitam, anathema sit.

CANON XIV.

f. Suprà c. 5.

Si quis dixerit, satisfactiones, quibus pœnitentes per Christum Iesum peccata redimunt, non esset cultus Dei, sed traditiones hominum, doctrinam de gratia, & verum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obscurantes, anathema sit.

CANON XV.

r. Suprà c. 1. & c. 8. in fin. de pœnit.

Si quis dixerit, Claves Ecclesiæ esse datas tantum ad soluendum, non etiam ad ligandum: & propterea Sacerdotes, dum imponunt pœnas confitentibus, agere contra finem Clauium, & contra institutionem Christi: & fictionem esse, quod virtute Clauium, sublata pœna æterna, pœna temporalis plerumque exoluenda remaneat, anathema sit.

- 1. **CANON I.]** Vide Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 2. c. 1. num. 2. & 20. Barthol. à S. Fausto tom. 3. de Pœnit. lib. 2. quæst. 1. cum segg. Sayr. de Sacramentis in genere lib. 6. cap. 3. quæst. 1. vers. pœnitentie, dum ait sacramentum Pœnitentiæ necessarium esse solum. his, qui peccauerunt mortaliter post Baptismum, Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 3. punct. 1. num. 4. cum post alios resoluit peccatum tam originale, quam actuale ante Baptismum commissum nõ esse materiam necessariam, & sufficientem sacramenti Pœnitentiæ. Ioann. de Lugo de Sacram. tract. de Pœnit. disp. 16. sect. 1. num. 11.
- 2. **CANON II.]** Vide Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico tom. 2. li. 7. art. 1. Balduin. iun. super opera controuers. Belarm. p. 2. lib. 5. cap. 1. post princip. Molles. in sum. Theologia moralis tract. 1. cap. 8. num. 27. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 2. quæst. 10.
- 3. Pœnitentiam rectè vocari secundam post naufragium tabulam ex hoc can. colligunt Henricus in summ. lib. 1. cap. 4. §. 1. in med. Sayr. in clauis regia lib. 10. cap. 4. num. 1. Barthol. à S. Fausto d. lib. 2. q. 11. & 12.
- 4. **CANON III.]** Vide Sot. in 4. disp. 18. qu. 2. art. 1. col. mibi 20. Vasquez in 3. part. tom. 2. q. 135. num. 29. Aegid. de ConincK de Sacram. tom. 2. disput. 4. dub. 2. num. 16. Bonacin. in simili tract. disp. 5. quæst. 2. punct. 4. num. 2. cum segg. Molles. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 14. num. 16.
- 5. **CANON IV.]** Vide Sot. in 4. disp. 17. quæst. 1. art. 2. col. 2. Soar. tom. 4. de Pœnitent. disput. 18. sect. 2. Henriquez in sum. lib. 4. cap. 9. & 10. Onuphr. disp. 3. de pœnit. sect. 1. quæst. 2. Marcel. Megal. p. 1. instit. Confess. lib. 2. cap. 7. & 8. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 3. num. 6. Aegid. de ConincK de Sacram. tom. 2. disp. 4. dub. 4. num. 32. Sayr. de Sacramentis in genere lib. 1. cap. 3. quæst. vnic. art. 7. vers. ad primū. Ioan. Sanc. in select. disput. 26. num. 7. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 10. num. 60. cum segg. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pœnitent. lib. 5. q. 5. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 8. §. 3. Molles. in sum. Theolog. moral. tract. 7. cap. 3. num. 24. & cap. 4. num. 7. vbi ait quod hic vocatur quasi materia, quia non est vera materia elementaris, est tamen loco illius, & sic vera materia Sacramenti, Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 2. cap. 3. num. 6. & lib. 9. cap. 3. à num. 1. Bonacina d. disput. 5. quæst. 3. punct. 2. num. 1. vbi cum alijs tenet materiam proximam sacramenti Pœnitentiæ esse actus pœnitentis, videlicet contritionem, confessionem, & satisfactionem, & in vers. respondeo primò, cum Henric. d. cap. 10. §. 3. in commento lit. v. particulam quasi, non adhiberi in præsent. canone ad diminuendam proprietatem rei, sicut & in illo loco Ioan. 1. quasi vigenitus à patre.

6. **CANON V.]** Vide Nanarr. in commento de Iubilg. notab. 19. ad finem. Iul. Lauor. de Iubilg. & Indulgent. part. 1.

cap. 14. à num. 67. Molles. in sum. Theolog. moral. tract. 7. cap. 2. num. 27.

CANON VI.] Vide Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico tom. 2. li. 7. art. 3. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 4. nu. 11. Doctores citatos ad cap. 1. de Sacram. Pœnitentiæ.

CANON VII.] Vide Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico lib. 7. art. 3. Paul. Comit. respons. moral. lib. 1. quæst. 19. n. 10. Vincent. Filliuc. in quæst. moralib. tomo 1. tract. 7. num. 105. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 1. cap. 1. num. 1. Layman. in summa Theologia moral. lib. 5. tract. 6. cap. 3. num. 5. Hurtado de Sacramentis tract. de Pœnit. disp. 9. diffie. 1. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. q. 61. & quæst. 174.

De integritate Confessionis, vide S. Thom. p. 3. quæst. 91. vbi Vasquez innumeros Patres, & Scholasticos citat, Soar. tom. 4. de Pœnitent. disp. 22. & 23. Marcel. Megal. part. 1. instit. Sacerd. lib. 5. cap. 8. cum segg. Ioan. Maldon. tom. 2. de Pœnitent. in controuers. de confess. cap. 4. fol. 51. cum segg. latè Molles. in sum. Theologia moral. tract. 7. cap. 12. de integritate Confess. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 1. lib. 3. cap. 3. & 4.

Omnia, & singula peccata mortalia post Baptismum commissa necessariò explicanda esse in Confessione, quoad numerum, quantum moraliter fieri potest, docent S. Thom. in 4. di. finit. 47. quæst. 3. art. 4. Val. tom. 4. disp. 7. q. 11. puncto 1. col. 4. Petr. de Ledema in sum. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacramento Pœnit. cap. 17. conclus. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 6. num. 91. & 99. Pitigian. part. 2. disp. 17. quæst. vnic. art. 6. conclus. 1. & art. 11. conclus. 1. Aegid. de ConincK de Sacrament. tom. 2. disp. 7. dub. 1. conclus. 1. Bonacin. de Sacrament. disp. 5. q. 5. sect. 2. punct. 2. §. 3. diffie. 2. num. 1. vbi num. 2. obseruat non esse opus singula peccata sigillatim successiuè recenfere, sed sufficere vno verbo dicere numerum peccatorum vnus speciei.

De circumstantijs, quæ peccati speciem mutant, vide Luc. Pinel. de Pœnitent. tract. 2. de confess. cap. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. circumstantia Valer. tom. 4. disput. 7. quæst. 11. puncto 1. assert. 2. Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 9. art. 2. dub. 2. concl. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 6. num. 112. Gutier. canon. lib. 1. cap. 31. Pitigian. p. 2. disp. 17. quæst. vnic. art. 5. conclus. 1. Bonacin. de Sacrament. disput. 5. quæst. 5. sect. 2. puncto 2. §. 3. diffie. 3. à num. 6. cum segg. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 6. à num. 5. Fagundez d. præcept. 6. lib. 4. cap. 1. Ioan. de Lugo de Sacramentis in tract. de Pœnit. disp. 16. num. 104. cum multis segg. Barthol. à S. Fausto tom. 3. in tract. de Pœnitent. lib. 4. q. 76. cum segg.

CANON VIII.] Vide Soar. tom. 4. de Pœnitent. 12. disput. 21. sect. 3. n. 5. & 6. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 11. puncto 1. in fine. Petr. de Ledema in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Pœnit. cap. 8.

- cap.8. conclus. 2. Agid. de ConincK de Sacrament. tom. 2. disp. 6. num. 1. cum seqq. Vasquez tom. 4. in 3. part. quæst. 190. art. 2. dub. 1. Megal. p. 1. instit. Confess. lib. 5. cap. 3. nuuec. 6. cum seqq. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 10. nu. 9. Fagundez. in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 2. in præmio, & lib. 1. cap. 3. num. 2. & lib. 3. cap. 1. num. 4. nouissime Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure descriptas, & per Concil. Trid. in nouat. constit. 23. pag. 263. cum seqq.
13. Trullench in Decalog. lib. 3. cap. 3. dub. 2. num. 1.
14. **CANON IX.**] Vide S. Thom. 3. p. quæst. 84. art. 3. Sot. in 4. distict. 14. quæst. 1. art. 3. Nauarr. in manual. cap. 4. nu. 7. Onuphr. disput. 3. de Pœnitent. sect. 1. quæst. 5. dub. 3. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. num. 138. Soar. tom. 4. de Pœnitent. disp. 19. sect. 1. num. 9. cum seqq. Molfes. in sum. Theologia moral. tract. 7. cap. 5. num. 28. Fagundez. in quinque Ecclesie præcepta, præc. 2. lib. 2. cap. 1. num. 2. & lib. 3. n. 18.
15. **CANON X.**] Vide Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 1. num. 154. cum seqq. Marcel. Megal. p. 1. instit. Confessar. lib. 1. cap. 4. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 14. a num. 100. Fagundez. in quinque Ecclesie præcepta, præc. 2. lib. 7. c. 1. num. 2. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. cap. 1. num. 20.
15. Sacerdotes solos esse ministros absolutionis, illisque, & non omnibus & singulis Christi fidelibus fuisse dictum, Quacunq; ligaueritis, &c. ex hoc loco colligunt Valer. Reginald. d. lib. 1. c. 1. Agid. de ConincK de Sacramentis tom. 2. disp. 8. a princip. Molfes. d. c. 14. num. 19. Fagundez. d. præcept. 2. lib. 7. c. 1. num. 1. Bartholæ S. Fausto tomo 3. in tract. de Pœnitent. lib. 6. quæst. 28. cum seqq.

- 2 **CANON XI.**] Vide Fran. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. c. 5. num. 49. Cöpolan. de casibus reseru. p. 1. sect. 1. art. 1. num. 6. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 7. cap. 17. num. 17. Fagundez. in quinque Ecclesie præcepta, præcept. 1. lib. 8. cap. 1. n. 4. metipsum de officio & potestate p. 3. allegat. 50. num. 185. post princip. Et verba canon. quoad exteri- nam potestatem id est. quoad forum exterius, intelligit Hen- riquez. in sum. d. 6. c. 14. in prin. Paul. Comitol. respons. moral. li. 1. q. 25. n. 10. Barth. a S. Fausto to. 3. in trac. de Pœnit. li. 8. q. 3.
- 3 **CANON XII.**] Vide Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 7. n. 2. & 25. Fernandez. in examine Theolog. mo- ralis p. 3. cap. 6. § 7. num. 2. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Pœnit. disp. 8. sect. 2. num. 45.
- 4 **CANON XIII.**] Vide Card. Bellarm. lib. 4. de pœ- nit. cap. 3. cum seqq. Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 37. sect. 1. Vaient. tom. 4. disp. 7. q. 14. pœnit. 2. Marcel. Megal. p. 1. instit. Confess. lib. 6. cap. 1. num. 2. Sayr. Sacramentis in genere. lib. 2. cap. 29. q. art. 3. vers. quo supposito, Bonacina de Sacrament. disp. 5. q. 5. sect. 3. puncto 2. num. 8. cum seqq. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 25. num. 30. Fagundez. in quinque Ecclesie præcepta, præcept. 2. lib. 9. cap. 1. num. 1. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnitent. disp. 24. sect. 1. num. 8. & 34.
- 5 **CANON XIV.**] Vide Nauarr. in man. c. 26. num. 19. 20. cum seqq. & in cap. contrarium, de Pœnit. disp. 5. num. 18. Agid. de ConincK de Sacram. tom. 2. disp. 10. num. 62. Molfes. in sum Theologia moralis tract. 7. cap. 25. num. 30. Torre- blanca de iure spirit. lib. 14. cap. 8. num. 7.
- 6 **CANON XV.**] Vide Molfes. in sum. Theolog. mo- ral. tract. 7. cap. 26. num. 56.

De Sacramento Extremæ Vnctionis.

- 1 Extrema Vnctio est verè & propriè Sacramentum à Christo institutum, & à B. Iacobo promulgatum.
- 2 Extrema Vnctio confert gratiam, & remittit peccata, ac alleuiat infirmos.
- 3 Ministri Extremæ Vnctionis sunt Sacerdotes ab Episcopo ordinati.

CANON I.

Siquis dixerit, Extremam Vnctionem non esse verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino nostro institutum, & à beato Iacobo Apostolo promulgatum, sed ritum tantum àceptum à Patribus, aut figmentum humanum, anathema sit.

CANON II.

Si quis dixerit, sacram infirmorum Vnctionem non conferre gratiam, nec remittere peccata, nec alleuiare infirmos: sed iam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia curationum, anathema sit.

CANON III.

Si quis dixerit, Extremæ Vnctionis ritum, & vsum, quem obseruat sancta Romana Ecclesia, repu- gnare sententiæ beati Iacobi Apostoli, ideoque eum mutandum, posseque à Christianis absque peccato contemni, anathema sit.

1. **CANON I.]** Vide Maldonat. tom. 2. controuers. tit. de Extrema Vnctione, quæst. 1. Vasquez. in 3. p. tom. 2. disp. 135. num. 4. Emman. de Valle de incantat. & ensalmsi sect. 2. cap. 11. num. 18. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 3. n. 21. Hurtado de Sacram. disp. 4. de Sacramentis in genere, difficult. 2. vers. iam tamè. & tract. de Extrem. Vnct. dis- fic. 1. & plures alios Doctores citatos ad cap. 1.
2. **CANON II.]** Vide Magill. in 4. distict. 23. Iodoc. Cocc. in thesauro Cbtholico lib. 7. art. 6. Sayr. de Sacramentis

- in genere lib. 5. cap. 1. quæst. vnic. art. 2. vers. de sacramento Ex- tremæ Vnctionis, Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacra- ment. vbi de sacram. Extremæ Vnct. cap. 1. conclus. 1. Em- man. de Valle de incantat. & ensalmsi sect. 2. cap. 11. num. 16. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 1. cap. 8. num. 40.
3. **CANON III.]** Vide Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. libro 28. num. 60. Molfes. in summa Theologia mora- lis, tract. 4. cap. 3. numero 51. & plures Doctores relatos cap. 3.

4 Suprà de hoc Sacra- mento in princip. & cap. 1.

5 Marc. 6. Iacob. 5.

6 Suprà c. 2. de hoc Sa- cram.

7 Supr. c. vlt. Conc. Cabil. c. 18. Iacob 5.

DE REFORMATIONE.

Si prohibiti ascendere ad Ordines, ascendant; si suspensi, aut interdicti à proprio Prælato malè se gesserint, puniantur.

CAPVT PRIMVM.

- 1 Locum habet hoc cap. etiam in clericis secularibus.
- 2 Habet locum in suspensionibus, & prohibitionibus tam temporarijs, quam perpetuis.
- 3 Sensus à ministerio Altaris, vel interdictus ad se promouendum cõtra voluntatem sui Ordinarij, non potest promoueri, neque habilitari.

Barbos. Collect. in Conil. Trid.

I 2 CVM